

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 5. Sacerdotes fæculares, & Regulares, qui habent facultatem
absolvendi à casibus sanctæ Sedi reservatis, possunt-ne absolvere à
casibus quos sibi reservant Episcopi, absque expressa eorum licentia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

tia, & Pœnitentiæ irreperant, qualis est, quando Sacerdos sine ulla Jurisdictione à peccatis venialibus in Sacramento Pœnitentiæ absolvere vult: Decretum edidit Innocentii XII. sanctæ memoriæ autoritate confirmatum, in quo sic habetur: *Non permittant ut venialium Confessio fiat simplici Sacerdoti non approbato ab Episcopo aut Ordinario. Si Confessarii etiam Regulares, aut quicumque alii secus egerint: sciant Deo optimo maximo rationem reddituros esse, neque defuturam Episcoporum & Ordinariorum justam & rigorosam animadversionem in contrafacientes, etiam Regulares, etiam Societatis Jesu, facultate ipsis Episcopis & Ordinariis per hoc Decretum per Sedem Apostolicam specialiter attributa. Et facta de præmissis omnibus, ac de verbo ad verbum relatione, Sanctitas sua probavit, ac præsens Decretum typis dari, ac publicari voluit. Hoc Decretum reperitur integrum in fine hujus Tomi 4.*

Quæst. 5. Sacerdotes sæculares, & Regulares, qui habent facultatem absolvendi à casibus sanctæ Sedi reservatis, possunt-ne absolvere à casibus quos sibi reservant Episcopi, absque expressa eorum licentia?

Resp. Certum est eos non posse, ut patet ex Sess. 14. cap. 7. Concilio Tridentino. *Neque dubitandum est,* inquit, *quando omnia quæ à Deo sunt, ordinata sunt, quin hoc idem Episcopis omnibus in sua cuique Diœcesi, in ædificationem tamen, non in destructionem, liceat pro illis in subditos tradita supra reliquos inferiores Sacerdotes autoritate, præsertim quoad illa quibus excommunicationis censura annexa est. Hanc autem delictorum reservationem consonum est divinæ autoritati, non tantum in externa politica, sed etiam coram Deo vim ha-*

Decretum
circa Com-
munionem
quotidia-
nam 12.
Februarii
1672.

De Sacram. Pœnit. Cap. VIII. 139

bere. Verumtamen piè admodum, ne hac ipsa occasione aliquis pereat, in eadem Ecclesiâ Dei custoditum semper fuit, ut nulla sit reservatio in articulo mortis: atque ideò omnes Sacerdotes quoslibet pœnitentes à quibusvis peccatis & censuris absolvere possunt. Extra quem articulum Sacerdotes cum nihil possint in casibus reservatis, id unum pœnitentibus persuadere nitantur, ut ad superiores & legitimos judices pro Beneficio absolutionis accedant.

Hæc Doctrina Concilii Tridentini clarissimè ac solidissimè tradita & exposita fuit à S. Carolo, qui Concilii mentem penitus callebat, cum ejus finem & conclusionem procuraverit, quique ipse Concilio Mediolanensi 3. tit. *De iis que ad Pœnit. Sacram. pertinent*, idem ait his verbis: *Caveant ne Confessarii Regulares eorum peccatorum, quorum absolutio Episcopo reservata est, vinculis irretitos pœnitentes absolvant; quemadmodum à sede Apostolica declaratum est id eis non licere, quavis Privilegiorum suorum auctoritate.*

Et in Concilio Mediolanensi 5. eodem tit. ait: *Ab iis verò casibus proximè promulgatis, si quis Confessarius cujusvis Ordinis, sine facultate scripta ab Episcopo data, aliquem absolvere attentarit, excommunicationis pœnam ipso facto subeat. Nec facultatum, Privilegiorumve jure, quæ cuique, etiam Rosarii, & Cruce signatorum Scolæ, Confratriæ, Collegiove etiam Laïcorum; quæve Collegiis, Confratribusve in ea adscriptis, ante vel post Concilii Tridentini confirmationem concessa sunt, Confessarius, cujusvis Ordinis sit, ab iis casibus quos sibi Episcopus in sua Diocesi reservaverit, pœnitentes, sine illius facultate absolvat. Si contra fecerit, suspensio-*

» nem à divinis ipso facto incurrat.

His Concilii Tridentini & Mediolanensis Decretis, possemus addere varia Concilia Ecclesiæ Gallicanæ, qualia sunt quæ decrevit Concilium Rotomagense anno 1581. & Burdigalense anno 1583. & 1624. Bituricense anno 1584. & Narbonense anno 1609. Plura quoque sanctorum Pontificum Decreta his adungi possunt. Sufficiet autem referre Bullam Clementis X. quâ cætera prædecessorum suorum Decreta confirmata sunt, data anno 1670. quæ incipit *Superna magni*, in qua hæc habentur.

Quantum » *Ex facultatibus enim* per Mare magnum,
ad Casus » aliave Privilegia Regularibus cujuscumque Or-
Sûmo Pon- » dinis, instituti, aut Societatis, etiam Jesu,
tifici refer- » concessis, factam eis non esse potestatem ab-
vatos, aut » solvendi in casibus ab Episcopo sibi reservatis.
dispensa- » Et per confirmationes dictorum Privilegio-
riones in » rum, quas Regulares à Sede Apostolica post
foro Pœni- » sacrum Concilium Tridentinum obtinuerunt,
tentiario » nequaquam revixisse Privilegia prius ab eo-
pro casibus » dem Concilio, aut deinde Apostolicis etiam
occultis, » Decretis sublata, atque extincta, si quæ ha-
aut etiam » bebant, absolvendi à casibus Episcopo refer-
condona- » vatis. Et habentes facultatem absolvendi ab
tiones, vi- » omnibus casibus Sedi Apostolicæ reservatis,
deatur Inf- » non ideo à casibus Episcopo reservatis posse
tructio in » absolvere. Videatur hæc Bulla in fine hujus
fine Tomi » Tomi.
quinti,

Quest. 6. Cùm quis absolutus fuit in articulo mortis ab aliquo casu reservato, aut ab aliqua censura per Sacerdotem qui non habebat casus reservados, tenetur-ne restitutus in pristinam sanitatem confiteri Presbytero, qui habeat potestatem à talibus casibus absolvendi?

Resp. S. Thomas propositæ difficultati ita